

**Joensuun Kontiosuon kaatopaikan
lokki-, varislintu- ja muut lintulaskennat
2017**

Matti J. Koivula

Kannen kuva: Laulujoutsenpari pesällään kaatopaikka-alueen pohjoisosan altailla. 30.4.17.

Raporttiin viitataan seuraavasti: Koivula, M. J. 2018: Joensuun Kontiosuon kaatopaikan lokki-, varislintu- ja muut lintulaskennat 2017. Omakustanne, Kontiolahti. 24 s.

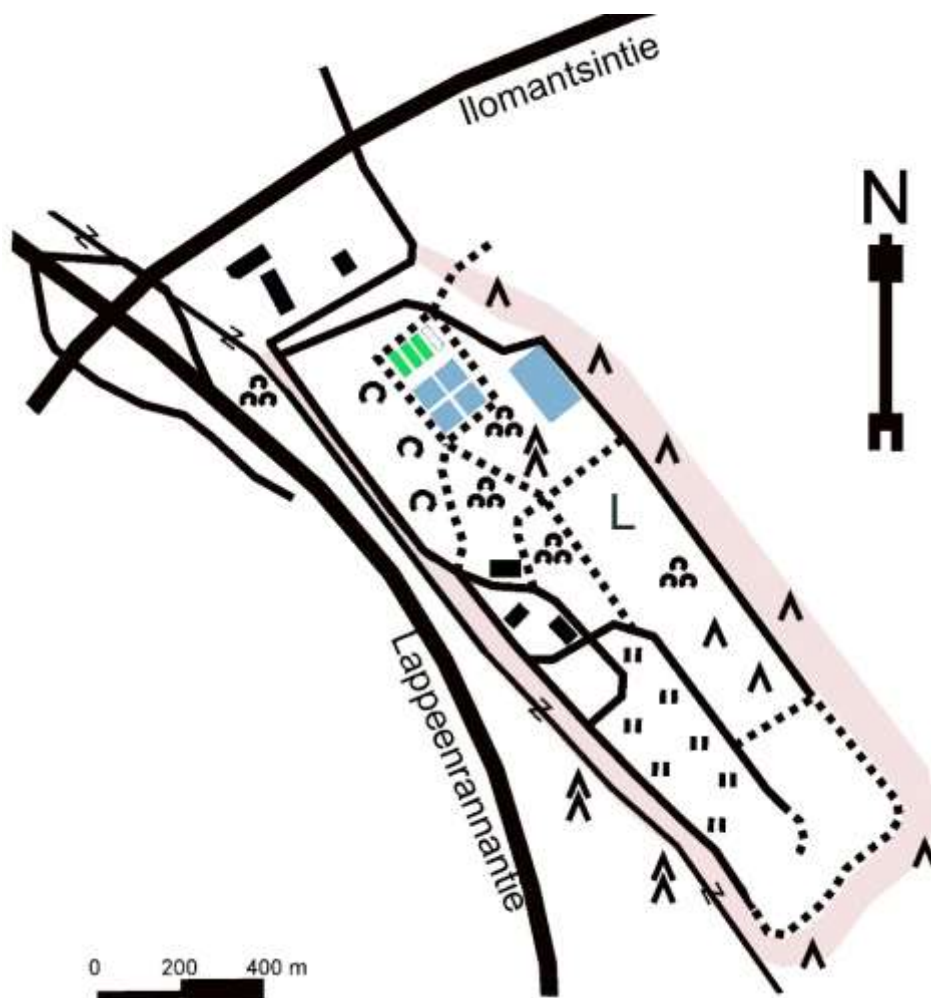
Kaikki oikeudet © kirjoittaja

Kaikki raportin kuvat on otettu Kontiosuon kaatopaikka-alueella 2017.

1. Johdanto

Esittelen tässä raportissa Joensuun Kontiosuon kaatopaikalla tekemiä lintulaskentojen tulokset vuodelta 2017. Raportin päätarkoitus on esitellä lokkien, varislintujen, kottaraisen, pikkuvarpusen ja keltasirkun lukumäärien vaihtelua Kontiosuolla vuoden mittaan. Tässä yhteydessä on syytä huomioida, että raportoidut yksilömäärät eivät sellaisenaan kerro, paljonko jonkin lajin yksilöitä käy paikalla esimerkiksi vuorokausi- tai kuukausitasolla. Ne ovat arvioita kerrallaan paikalla olevien lajien yksilömääristä. Esimerkiksi lokkeja ja varislintuja liikkuu kaatopaikalle ja sieltä pois varhaiskeväästä alkutalveen käytännössä koko valoisan ajan. Siten kokonaiskävijämäärien luotettava arviointi vaatisi esimerkiksi ympäri vuoden säännöllisesti toistettua, koko valoisan ajan kattavaa havainnointia lintujen liikkeistä kaatopaikalle ja jälleen pois yhdistettynä esimerkiksi lukurengashavaintoihin.

Raportin toisena tarkoituksena on esitellä kesän 2017 pesimälinnustoa kartoituslaskentojen pohjalta. Tutkin tätä varten koko kaatopaikka-alueen sekä sen välittömässä läheisyydessä olevat alueet eri ympäristötyypeineen (Kuva 1).

Kuva 1. Kontiosuon kaatopaikka-alue. Tiet on merkitty mustilla viivoilla: katkoviivoin merkityt tiet ovat yleensä käytössä vain lumettomana aikana. Erityyppiset metsät on merkitty peruskartoissa käytettävien symbolein. Mustat nelikulmiot ovat rakennuksia. Punertavalla varjostuksella on korostettu reuna-alue, jolta 2015 lähtien on laskettu pesimälinnustoa varsinaisen kaatopaikan ulkopuolelta.

2. Aineisto ja menetelmät

2.1. Tutkimusalue

Kontiosuon jätekeskus sijaitsee viitisen kilometriä Joensuun kaupungintalolta itäkaakkoon. Keskusta ylläpitää Puhas Oy. Kaatopaikka-alue on kooltaan karkeasti 2100 m × 500 m ja leveimmältä kohdaltaan noin 600 metriä (Kuva 1). Kokonaisuus rajautuu pääasiassa keskenkasvuisiin mänty- ja sekametsiin, joista huomattava osa kasvaa rämeillä. Alueella on puutarha- ja sekajätteen, lajitellun jätteen, maa-aineksen ja erikoisjätteen varastointia, mukaan lukien vaaralliseksi luokiteltava jäte. Tarkemmin, katso Koivula (2014) tai Puhas oy:n internet-sivut (<https://www.puhas.fi/etusivu.html>).

Yksityishenkilöille tarkoitettu lajittelukenttä lähellä toimistorakennusta (Kuva 1) on linnustoltaan niukka, joskin sen välittömässä ympäristössä olevista rikkaruohostoista tapaa muuttoaikoina ajoittain runsaastikin varpuslintuja. Lajittelukentältä välittömästi kaakkoon jatkuva, hyvin laaja entinen läjitysalue on nykyään lintujen kannalta enimmäkseen liian rehevä ja kasvillisuudeltaan sankka. Sen runsas nokkoskasvusto suosii monia päiväperhosia, ja varislinnut lepäilevät siinä toisinaan, etenkin jos alueella saalistaa kanahaukka. Aktiivinen sekajätteen läjitysalue, kippi, sijaitsi vuosina 2015–17 alueen kaakkoisreunassa (Kuva 1). Kippi oli aktiivisen toimintansa aikana – ajoittuen Varkauden jätteenpolttolaitoksen huoltokatkoksien ajoille keväällä ja syksyllä, lokki- ja varislintujen kannalta tärkein osa aluetta. Sen eteläpuolella on asfaltoitu kenttä, jolle kasataan lähinnä rakennuspuu- ja ajoittain myös hieman biojätettä. Kipistä välittömästi pohjoiseen sijaitsevaa märkää painumaa reunustavat maakasat olivat pääasiassa niukkalintuisia, mutta itse painumassa tavattiin etenkin muuttoaikoina melko runsaasti erilaisia varpuslintuja. Tämä alue niitettiin syksyllä 2017, ja oletettavasti sen linnustollinen merkitys näin aleni ainakin muutamaksi vuodeksi. Maakasojen pohjoispuolella sekä vanhan, ruohottuneen täyttömäen itäpuolella kasvaa mänty-rämettä, sekametsää ja pensaikkoja. Aidatun alueen pohjoisosassa on vesialtaita, joilla lepäilee ja vähäisessä määrin myös pesii kevästä syksyyn vesilintuja, kahlaajia ja varpuslintuja.

Kontiosuolla tekemissäni ympärivuotisisissa laskennoissa keskityin lokki- ja varislintuihin sekä kottaraiseen, pikkuvarpuseen ja keltasirkkuun. Tutkin kaikilla käynneillä kippi- ja biojätealueen sekä mainitun märän painuman reuna-alueineen. Sulan veden aikana tutkin myös pohjoisosan altaat, koska niillä lepäilee parhaimmillaan kymmeniä lokkeja, etenkin pienempiä lajeja.

Edellä lueteltujen, ympäri vuoden seuraamieni lajien lisäksi selvitin kaatopaikka-alueen pesivää lintulajistoa kartoittamalla alueen touko-heinäkuun aikana. Kartoituksen jälkeen tulkitin kartalle merkityistä havainnoista reviirit ja jaottelin reviiritulkinnat luokkiin sen mukaan, miten varmasti havainnot viittasivat pesintään. Tässä esiteltävä aineisto koostuu lajilistasta, pariarvioista ja pesimävarmuuksista. Viimemainittua varten jaoin havaitut lajit kolmeen luokkaan:

- (1) varma pesintä (muna- tai poikaspesä tai vasta pesästä lähteneet poikaset havaittu)
- (2) todennäköinen pesintä (laulava koiras tai pari samassa paikassa vähintään viikon ajan)
- (3) mahdollinen pesintä (laulava koiras tai pari havaittu kerran pesimiseen sopivassa ympäristössä)

Kuva 2. Rantasipi on kesäkuukausina helpoimmin havaittavia kahlaajia Kontiosuon alueella. Kuvassa nuori yksilö. 21.8.17.

2.2. Havainnointimenetelmät

Havainnoinnin tärkein apuväline oli kiikari (8,5 x) sekä vaikeasti tunnistettavien lokkien osalta teleobjektiivilla varustettu kamera (digirunko, 300 mm objektiivi ja 1,4 x telejatke). Lintujen suhteellisen arkuuden vuoksi tein lokki- ja varislintulaskennat autosta käsin; linnut säikkyvät jalankulkijaa usein jo yli sadan metrin päästä, mutta autolla pääsee ongelmitta muutaman metrin päähän. Tutkin kaikilla käyntikerroilla asfalttikentän, kippialueen ja sen luoteispuoliset maakat sekä kevästä syksyyn myös vesialtaat. Lokkien ollessa runsaita näiden pisteiden kattavaan tutkimiseen kului 1–3 tuntia.

Pesimälinnustoa selvittäessäni tutkin viidellä kartoituskierroksella avomaat ja vesialtaat tarkasti kävellen; myös metsiköitä tutkin jalan vähintään reunaosien osalta. Vuonna 2014 tutkin pesimälajistoa ainoastaan tieurilta käsin ja kaatopaikkaa reunustavien teiden sisäpuoliselta alueelta, mutta 2015–17 käytin huomattavasti aikaa teiden välisillä alueilla sekä varsinaisen kaatopaikka-alueen reunasta ulos noin sataan metriin (punertava varjostus Kuvassa 1). Kukin kartoituskierros vei 2–3 aamun tuntia. Merkitsin kaikki pesintään viittaavat havainnot kartalle. Havainnoinnin

tärkeimmät apuvälineet tämän tyyppisissä tutkimuksissa ovat omat korvat – esimerkiksi metsässä liikkussa pääosa havainnoista koskee lintujen laulua sekä kutsu- ja varoitusaäniä – ja kiikari.

2.3. Aineisto

2.3.1. Ympärivuotinen seuranta: lokit, varislinnut, kottarainen, pikkuvarpunen ja keltasirkku

Lajit, joiden määrä oli enintään sadassa, oli yleensä mahdollista laskea tarkasti yksilön tarkkuudella, mutta runsaampien lajien kohdalla kirjatut luvut olivat arvioita. Näihin päädyin laskemalla otoksia osasta yksilöitä (esim. 50 tai 100 yksilöä) ja sen jälkeen arvioimalla, montako noiden otoksien kokoista ryhmää paikalla oli. Siten alle sadan yksilömäärät ovat hyvin tarkkoja, mutta korkeammissa luvuissa saattaa olla virhettä, jonka uskon olevan enintään 10–20 % luokkaa.

Kokosin havainnot ”laskennoiksi” taulukko-ohjelman tiedostoon. Laskenta tarkoittaa tässä lintujen hetkellisen lukumäärän arviota; tällaisia arvioita tein pisimpään kestäneillä käyntikerroilla joskus kaksi tai kolmekin, mutta eri laskentojen välillä oli oltava vähintään tunti. Kirjatut luvut ovat siis kerrallaan havaittuja yksilömääriä, joista tarkastelen lähinnä viikoittaisia korkeimpia lukuja (”viikkomaksimit”). Nämä luvut eivät kuitenkaan kerro, paljonko yksilöitä kaikkiaan käy paikalla. Esimerkiksi Tampereen Tarastenjärven kaatopaikan osalta on arvioitu, että lokkien huippuajanjaksoilla paikalla saattaisi päivän mittaan käydä jopa 5–8 kertaa enemmän lokkeja kuin mitä niitä on kerralla havaittavissa (Juvaste ym. 2015). Kontiosuolla käyvien lokki- ja varislintujen kokonaisuuden arvioista, katso Lindblom (2009).

Keräsin laskenta-aineiston 8.1.-25.12. (105 laskentaa). Lisäksi otin tähän raporttiin verrokiksi samalta paikalta samoin menetelmin kokoamani aineiston 2012–2016 (yhteensä 646 laskentaa; Koivula 2014, 2015, 2016, 2017). Useimmista laskennoista olen kirjannut kellonajan, säätilan (pilvisuus asteikolla 1–8, tuuli metriä sekunnissa, näkyvyys kilometreissä sekä sateisuus kolmessa luokassa: sateeton, tihku/kuuro tai jatkuva sade) sekä lokkien, varislintujen, kottaraisen, pikkuvarpusen ja keltasirkun laskentahetkellä havaitsemani yksilömäärät.

2.3.2. Pesimälinnusto

Pesimälintukartoitusta tehdessäni kirjasin maastossa kaikki lintuhavainnot karttapohjalle. Tutkin koko alueen viidesti toukokuun lopun ja heinäkuun puolivälin välillä pesivän lajiston ja parimäärien selvittämiseksi. Jos havainto mahdollisesti koski pesivää, merkitsin tiedon karttapohjalle. Tulkitsin parimäärän kullekin lajille erikseen kaikista viidellä kartoituskerroksella tekemistäni havainnoista. Vierekkäisiksi tulkittujen reviirien välimatkan oli oltava vähintään 100 m varpuslinnuilla (pois lukien yhdyskuntapesijät, kuten pääskyt ja räkättirastas) ja 200 m isommilla lajeilla, kuten kahlaajat, varislinnut, lokit ja sorsat. Poikkeuksena olivat tilanteet, joissa lähempänä toisiaan sijainneet reviirit oli mahdollista varmistaa yhtäaikaisilla havainnoilla.

2.4. Analysointi

Esittelen aineistoa pääasiassa kuvien avulla, en niinkään formaalein analyysien. Kuvaajista on tapauskohtaisesti mahdollista tulkita yksilömäärien vaihtelun (huippujen ja pohjalukemien) avulla muotonhuiput, poikasten lähtö syntymäkolonioistaan sekä kevätmuuttajien saapuminen ja syysmuuton päätyminen.

Tarkastelin 2013 ja 2014 raporteissani mm. säätilan, viikonpäivän, vuorokaudenajan ja laskijan vaikutuksia havaitsemiini harmaalokkimääriin (Koivula 2014, 2015). Näiden tarkastelujen perusteella vuodenaikaisvaihtelu selitti havaituista harmaalokkimääristä kaksi kolmannesta. Sitä vastoin laskijan, vuorokaudenajan (valoisan ajan tunnit) ja säätilan (näkyvyys, tuulisuus, sateisuus) yhteen laskettu selitysosuus oli marginaalinen (Koivula 2014). Tästä syystä pitäydyn tässäkin raportissa pelkästään ajallisen vaihtelun tarkastelussa.

Kuva 3. Kontiosuon korkeimmat kottaraismäärät ajoittuivat perinteisesti kevät- ja syysmuuton huippuihin sekä kesällä poikasten pesistä lähtöön. Kuvassa hiljattain kevätmuutolta saapuneita juhlapukuisia lintuja. 1.4.17.

3. Tulokset ja niiden tulkinta

3.1. Viikkokohtainen yksilömäärien vaihtelu vuonna 2017

Tarkastelen aluksi viikkomaksimeita lajeittain. Kaikissa osion 3 luvuissa on muistettava, että leipätyöni vuoksi en ehtinyt Kontiosuolle viitenä viikkona lainkaan, joten aineistoa kertyi ainoastaan 47 viikolta.

Harmaalokkien viikkomaksimit olivat keskimäärin 138 yksilöä (vaihteluväli 0–550; nollaviikkoja 15), selkälokkien 4 (0–67; 28), kalalokkien 5 (0–40; 29) ja naurulokkien 128 (0–1800; 29). Muilla seurantalajeilla vastaavat keskiarvot ja vaihteluvälit olivat variksella 184 (2–750; ei nollaviikkoja), naakalla 299 (0–1500; yksi nollaviikko), korpilla 58 (1–170; ei nollaviikkoja), harakalla 8 (0–14; 1), kottaraisella 15 (0–80; 25), keltasirkulla 5 (0–80; 31) ja pikkuvarpusella 13 (0–85; 33). Näiden lukujen valossa tärkeimpien ruokavieraiden määrät olivat selvästi edellisvuosia alempia (vrt. Koivula 2017).

Kuva 4. Selkälokin, kuten muidenkin seurantalajien, yksilömäärät jäivät 2017 selvästi alhaisemmiksi kuin aiempina vuosina, kun tarkastelussa olivat vuotuinen keskiarvo, viikoittaiset maksimiyksilömäärät ja nollaviikkojen lukumäärä. Eron selittää sekajätteen ulkoläjityksen väheneminen. 9.5.17.

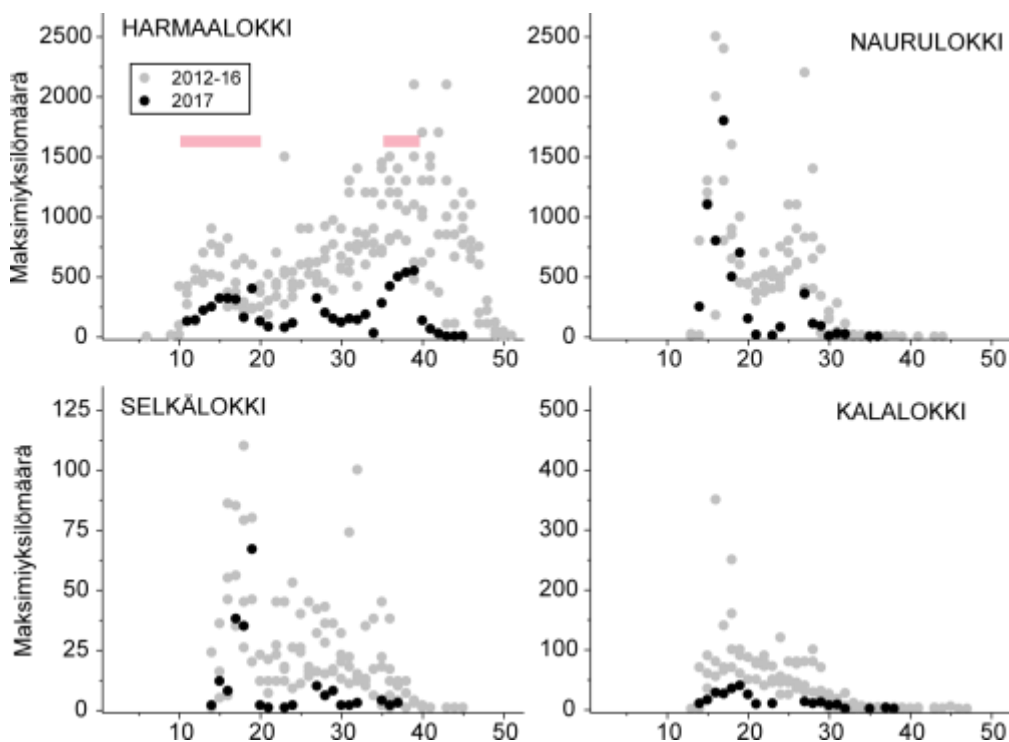

Seuraavassa keskityn kuvailemaan havaittuja määriä sekä niiden vaihteluun liitettävissä olevia tekijöitä, kuten muuttokausi ja pesintä. Kontiosuolla käyvien lokki- ja varislintujen kokonaismääristä sekä lepäily- ja yöpymispaikoista, katso Lindblom (2009) ja Koivula (2014).

3.2. Lokkilintujen runsausvaihtelu 2017

Ensimmäiset harmaalokit saapuivat maaliskuun puolivälissä: 16.3. paikalla kierteli 23 juhlapukuista yksilöä (Kuva 5). Määrät pysyttelivät yli sadassa 18.3.-19.5. Tämä oli myös melko tarkkaan jakso, jolloin jätettä kipattiin ulos Varkauden polttolaitoksen huoltokatkon takia. Lokkeja oli kuitenkin toista sataa läpi kesän, tosin lähinnä betoniaseman katoilla. Jätettä alettiin jälleen kipata ulos noin 28.8., jolloin lokkimäärät kohosivat nopeasti 27.9. saakka, jolloin kippi peitettiin maa-aineksella. Heikentyneen ruokatilanteen takia lokit häipyivät aikaisin muutolle, ja viimeiset harmaalokit havaittiin 11.11., jolloin paikalla norkoili kolme vanhaa lintua (Kuva 5).

Harmaalokin keväthuippu 2017 osui suurin piirtein edelliskeväiden tapaan viikoille 16-19 (Kuva 5). Korkein noteeraus, 400 yksilöä, oli 9.5. Syksyn korkeimmat lukemat osuivat viikoille 35-39, huipun 550 yksilöä osuessa 26.9. Tällöin loppui sekajätteen kippaus ulos; aiempina vuosina lokkimäärät olivat jatkaneet nousua lokakuussakin. Edellisvuosiin verrattuna määrät näyttivät läpi kauden, ulkoläjitysjaksoja lukuun ottamatta, hyytyvän puoleen, ehkä jopa kolmannekseen, edellisvuosista (Kuva 5). Kontiosuo siis seurasi tässä muita kaatopaikkoja, joilla ulkoläjitys loppui hieman aikaisemmin (esim. Holmström 2016, Juvaste & Koskinen 2017).

Kuva 5. Kontiosuon runsaimpien lokkilajien viikkomaksimit 2017 (mustat symbolit) ja aiempina laskentakesinä 2012-16 (harmaat symbolit; vuosia ei eroteltu). Punaiset palkit harmaalokin kuvaajassa näyttävät viikot, jolloin sekajätettä läjitettiin ulos kippiin (viikot 10-20 ja 35-39).

Kuva 6. Harmaalokkimäärät olivat läpi kauden karkeasti puolet tai jopa kolmanneksen edellisvuosista. Kevään korkeimmat luvut noteerattiin huhtikuun alkupuolelta toukokuun alkuun, syksyllä taas syyskuulta. Vuodenaikaisvaihtelun merkittävimpiä määrittäjiä oli nähtävästi ajoittainen sekajätteen ulkoläjitys. 14.7.17.

Harmaalokin tapaan selkälökinkin määrät jäivät selvästi alemmiksi kuin edellisvuosina (Kuva 5). Ensimmäiset suomalaisen *fuscus*-alalajin yksilöt nähtiin 9.4.; vajaata viikkoa aikaisemmin (3.4.) paikalla oli jo kaksi oletettavasti alalajin *heuglini* yksilöä. Selkeä huippu lajilla oli toukokuun alussa; 8.5. kipillä oleskeli 67 *fuscus*- ja 12 *heuglini*-yksilöä. Tämän jälkeen selkälökkeja oli enimmillään kymmenen, yleensä 1-2 tai ei ollenkaan; viimeiset nähtiin 15.9., jolloin *fuscus*-selkälökkeja oli kolme ja yksi *heuglini*-tyyppinen.

Merilokki oli sekin esiintymiseltään niukempi kuin aiempina vuosina. Keväällä paikalla viivähti vain yksi yksilö (6.-12.4.), syksyllä enemmän, mutta 4.8.-7.10. paikalla oli useimmiten tuolloinkin vain yksi lintu. Laji on Sisä-Suomessa pesivänä melko harvinainen, ja nämäkin yksilöt lienevät olleet Barentsinmeren tai Laatokan kiertelijöitä.

Kuva 7. Edellisesänä syntynyt selkälökki oletettavasti alalajia *heuglini*, ”siperianselkälökki”. 9.5.17.

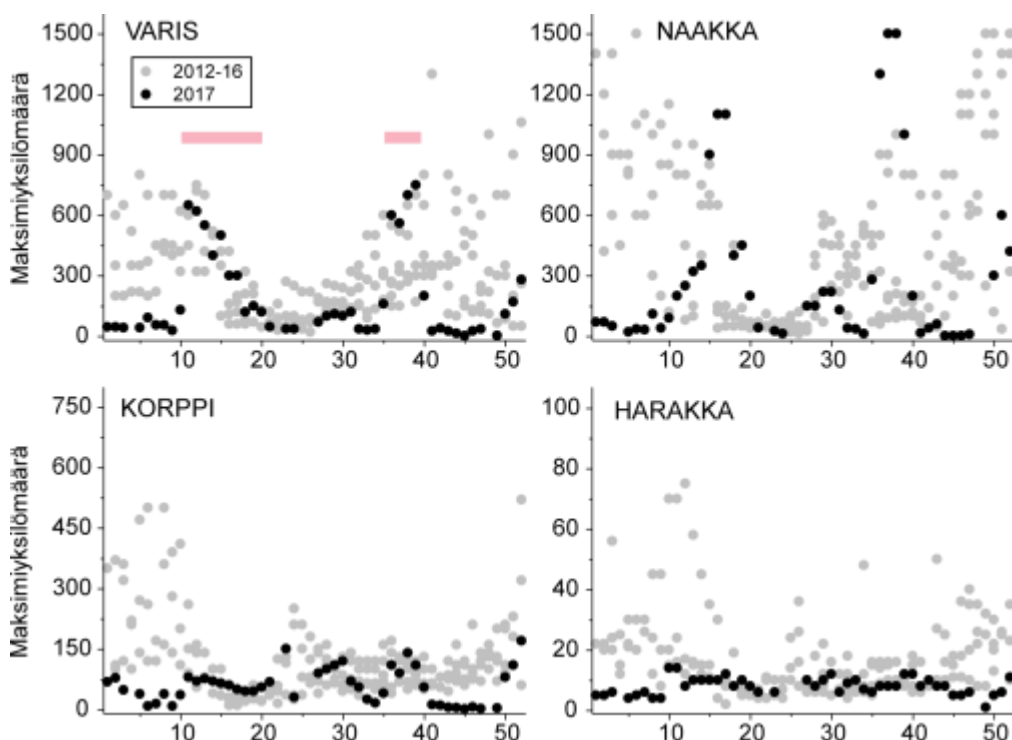
Kuten isommat lokkilajit, myös nauru- ja kalalokki olivat selvästi vähälukuisempia kuin aiempina vuosina (Kuva 5). Naurulokilla tosin keväthuippu 12.-28.4. oli lähes edellisvuosien tasoa; korkein lukema, 1800 ruskeahuppua, oli juuri 28.4. Syyshuippu tällä varhain pois muuttavalla lajilla jäi vaatimattomaksi, joskin osui tyypilliseen aikaan: 5.7. paikalla oli 360 yksilöä. Kalalokin keväthuijussa 8.-9.5. paikalla oli 40 yksilöä. Laji pesi jälleen Kontiosuon pohjoisosan altailla muutaman parin voimin. Syyskaudelle tultaessa kalalokkimäärät hiipuivat nopeasti, pysytellen vain muutamissa, ja viimeiset nähtiin 23.9. Edellisvuosina paikalla pyöri melkein läpi kauden useita kymmeniä yksilöitä (Kuva 5).

3.3. Varislintujen ja muiden seurantalajien runsausvaihtelu 2017

Varislintujen määrät olivat ajoittain aiempien vuosien tasolla, mutta nämä huiput ajoittuivat muuttokausiin sekä jaksoille, jolloin kippiin tai vanhalle biojätekentälle tuotiin jätteitä (Kuva 8). Muutoin määrät olivat selvästi alle puolet edellisvuosien lukemista. Variksen keväthuippu oli 18.3.-1.4., jolloin paikalla oli aina vähintään 500 harmaatakkia. Kesäkuukausina määrät olivat joitakin kymmeniä. Syksyllä taas, 23.-27.9., variksia oli vähintään 700 yksilöä joka havaintokerralla, mutta

elokuun lopussa alkanut sekajätteen ulkoläjitys päättyi syyskuun lopussa, ja varikset joutuivat lähtemään muutolle tai kaupungin herkuja hakemaan. Loppuvuoden nousu johtui biojätteen kippauksesta ulos.

Variksen tapaan naakan keväthuippu oli 12.-25.4., jolloin määrät vaihtelivat 800 ja 1100 välillä, ja syyshuippu 8.-27.9., jolloin paikalla oli 600-1500 yksilöä (Kuva 8). Tämän jälkeen naakat lähtivät muutolle tai kaupungille. Korppi seuraili variksen ja naakan runsausvaihteluita, ja syytkin olivat oletettavasti samoja, tarjolla oleva ravinto. Harakkamäärät sitä vastoin pysyttelivät tasaisen vaatimattomalla tasolla läpi vuoden (Kuva 8).

Kuva 8. Runsaiden varislintujen viikoittaiset maksimimäärät Kontiosuolla eri vuosina. Vuoden 2017 määrät on esitetty mustilla ja 2012–16 määrät harmailla symboleilla. Punaiset palkit variksen kuvaajassa näyttävät viikot, jolloin sekajätettä läjitettiin ulos kippiin (viikot 10-20 ja 35-39).

Kottaraisia ei useimpina viikkoina 2017 havaittu, mutta kevät- ja syyshuiput olivat ajoituksiltaan ja määriltään lähellä aiempia vuosia (Kuva 11). Keväthuippu oli 13.-22.4., sen jälkeen 10.8.-23.9. useimmiten nelisenkymmentä lintua; huipussa 8.9. paikalla oleskeli 80 kottaraista.

Keltasirkku oli talvella kateissa; läpi kesän ja alkusyksyllä paikalla oli sitä vastoin muutama yksilö, arvatenkin pesimäkantaa. Aiempina vuosina keltasirkku on ollut runsaimmillaan juuri talvikuukausina, jolloin niitä on enimmillään ollut jopa satoja. Yllättäen 11.9. paikalla oli 80 keltasirkkua kaivelemassa vastakylvettyjä ruohonsiemeniä toimistorakennuksen liepeillä! Myös lokakuulle osui 60 yksilön piikki (1.10.), mutta tämän jälkeen määrät olivat jälleen vaatimattomia.

Pikkuvarpunen oli keväällä kateissa – vain yksi yksilö 6.4. – mutta heinäkuun lopusta lokakuun loppuun täyttömäen rikkaruohostoissa pörräsi useita kymmeniä pikkuvarpusia. Esimerkiksi 30.8.-8.9. paikalla oli 60 yksilöä (Kuva 11).

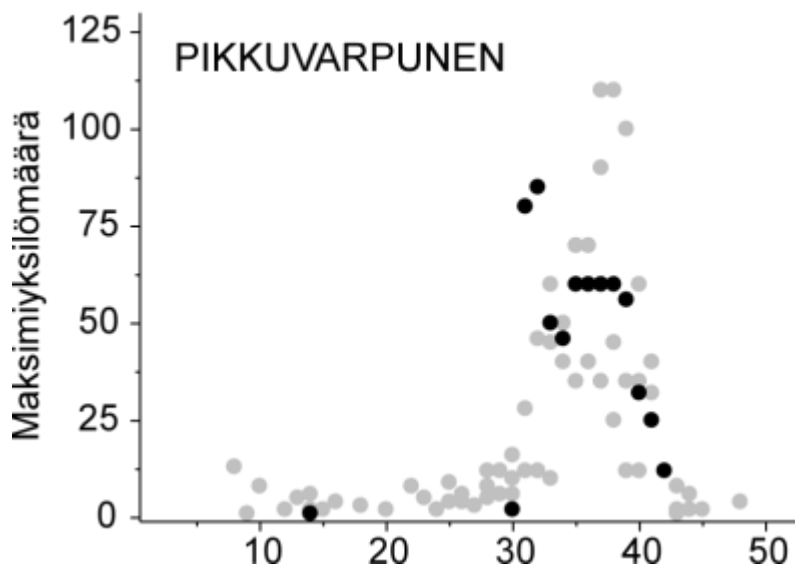
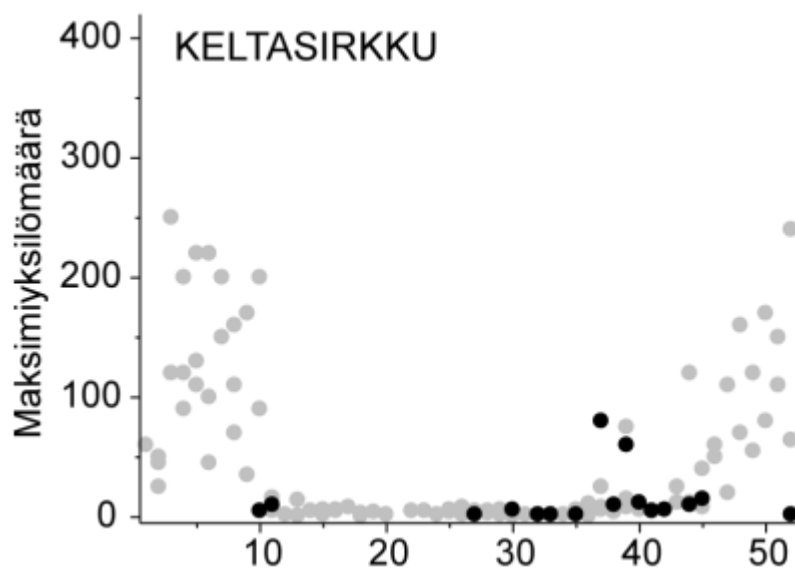
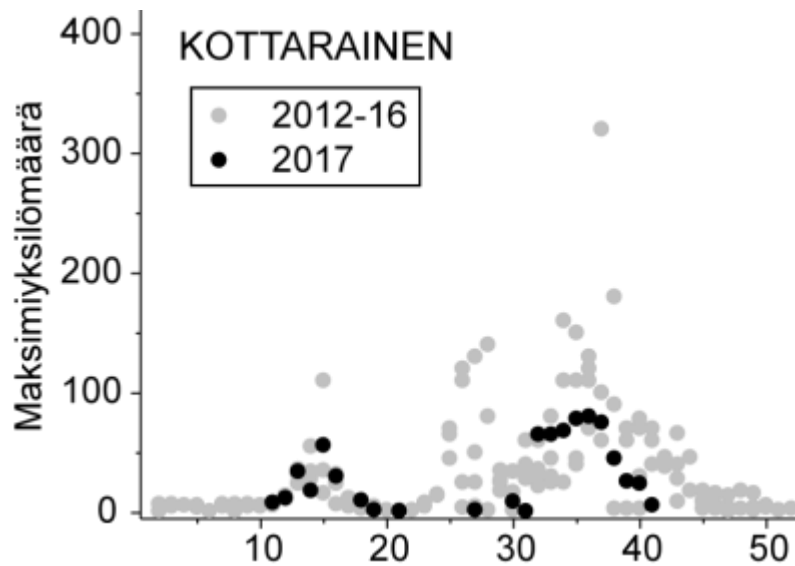

Kuva 9. Varis, jolla on etenkin siipisulissaan poikkeuksellisen paljon valkoista. 1.10.17.

Kuva 10. Naakka oli ajoittain Kontiosuon runsain lintulaji. 1.4.17.

Kuva 11. Kottaraisen, keltasirkun ja pikkuvarpusen maksimiyksilömäärät viikoittain Kontiosuolla 2017 (mustat symbolit) ja edeltävinä vuosina (2013–16; harmaat symbolit).

3.4. Kontiosuon pesimälinnusto 2017

Kesän 2017 kartoituksissa havaitsin Kontiosuolla 56 pesimälajia ja 205 reviiriä (Taulukko 1). Sain pesinnän varmistettua 16 lajilla, joista runsain oli pajulintu (43 paria). Muita yli kymmenen parin varmistettuja pesintöjä oli vain räkättirastaalla (11). Paikalla todennäköisesti pesiviä lajeja löytyi 22, joista runsain oli peippo (17 paria). Lisäksi havaitsin kesän mittaan 18 mahdollista pesimälajia pesimiseen sopivilla paikoilla. Luvut olivat yleisesti ottaen kahta edelliskesää alhaisempia, mikä voi osittain johtua siitä, että en päässyt laskemaan kriittisillä touko–kesäkuun viikoilla 22, 25 ja 26.

Taulukon 1 parimääräarvioista vertailukelpoisia ovat vain vuodet 2015-17. Vuonna 2014 laskin ainoastaan Kontiosuon ydinosat, ja niidenkin osalta suosittelen vertailuja ainoastaan avomailla ja kosteikolla pesivien lajien osalta (katso myös Koivula 2015, 2016, 2017). Esimerkiksi västäräkki, joka oli 2014 runsain varma pesimälaji (yhdessä pajulinnun kanssa), on tämänkin jälkeen esiintynyt suurin piirtein yhtä runsaana, samoin pensaskerttu, ruoko- ja viitakerttunen sekä kivitasku. Sitä vastoin metsiin, taimikoihin ja pensaikkoihin keskittyvillä lajeilla näyttävät myöhempien vuosien luvut jopa moninkertaisilta, mikä johtuu lähinnä kartoitustavan ja parimääräarvioinnin muutoksista 2014 jälkeen.

Kuva 12. Kalalokki pesi jälleen Kontiosuolla muutaman parin voimin. Kuvassa nuori jo lähes lentokykyinen poikanen. 12.7.17.

Pesimälajistosta erityismaininnan ansaitsee useampikin laji. Laulujoutsen pesi pohjoisilla altailla neljättä kesää perättäin ja sai lopulta kaksi poikasta lentoon. Mustakurkku-uikkuja oli toukokuun ja heinäkuun alun välillä jatkuvasti 1-3 yksilöä, ja meriharakkapari piti reviiriä, mutta kumpikaan ei nähtävästi pesinyt 2017. Laulujoutsenen ohella vähälukuisia, varmasti tai mahdollisesti pesineitä lajeja 2017 olivat kivitasku (2 paria; molemmat tuottivat lentopoikueen), ruisrääkkä (2 huutavaa), kuovi (2 reviiriä), pikkutylli (3 reviiriä, ainakin kahdesta lentopoikueet), haapana (1 pari), lapasorsa (1 pari), taivaanvuohi (1 reviiri), satakieli (1 laulava), tiltalti (1 laulava), pikkulepinkäinen (koiras toukokuussa sopivalla pesimäpaikalla), hemppo (1 lentopoikue) ja tikli (1 laulava) (Taulukko 1).

Taulukko 1. Kontiosuon pesimälajisto 2014–2017. Vuoden 2014 luvut koskien alueen ydinosa ovat vain joidenkin lajien osalta vertailukelpoisia myöhempien vuosien lukujen kanssa (katso teksti). Osion ”Reuna” alla on esitetty parimäärät vyöhykkeelle, joka ulottuu kaatopaikan reunustieltä 100 m ulos (Kuvan 1 varjostus).

Lajinimi	Tieteellinen nimi	Ydin 2014	Ydin 2015	Reuna 2015	Ydin 2016	Reuna 2016	Ydin 2017	Reuna 2017	YHT 2017
LAULUJOUTSEN	<i>Cygnus cygnus</i>	1	1	0	1	0	0	1	1
HAAPANA	<i>Anas penelope</i>	1	2	0	1	0	0	1	1
TAVI	<i>Anas crecca</i>	3	6	0	7	0	0	4	4
SINISORSA	<i>Anas platyrhynchos</i>	1	3	0	5	0	0	1	1
LAPASORSA	<i>Anas clypeata</i>	1	0	0	1	0	0	1	1
TUKKASOTKA	<i>Aythya fuligula</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
TELKKÄ	<i>Bucephala clangula</i>	6	4	0	8	0	1	5	6
MUSTAK.-UIKKU	<i>Podiceps auritus</i>	0	1	0	1	0	0	0	0
KANAHAUKKA	<i>Accipiter gentilis</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
NUOLIHAIKKA	<i>Falco subbuteo</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
RUISRÄÄKKÄ	<i>Crex crex</i>	1	1	0	2	0	0	2	2
PIKKUTYLLI	<i>Charadrius dubius</i>	2	4	0	3	0	0	3	3
TÖYHTÖHYYPÄ	<i>Vanellus vanellus</i>	1	1	0	2	0	0	3	3
TAIVAANVUOHI	<i>Gallinago gallinago</i>	1	1	0	0	0	0	1	1
MERIHARAKKA	<i>Haematopus ostralegus</i>	0	1	0	1	0	0	0	0
LEHTOKURPPA	<i>Scolopax rusticola</i>	1	0	0	0	1	0	0	0
KUOVI	<i>Numenius arquata</i>	2	2	0	2	0	0	2	2
RANTASIPI	<i>Actitis hypoleucos</i>	1	2	0	3	0	0	2	2
METSÄVIKLO	<i>Tringa ochropus</i>	2	2	0	2	0	0	1	1
VALKOVIKLO	<i>Tringa nebularia</i>	0	0	0	1	0	0	0	0
KALALOKKI	<i>Larus canus</i>	2	4	0	3	0	0	3	3
NAURULOKKI	<i>Larus ridibundus</i>	0	3	0	0	0	0	0	0
SEPELKYYHKY	<i>Columba palumbus</i>	1	1	0	1	0	0	1	1
KÄKI	<i>Cuculus canorus</i>	1	1	0	1	1	1	0	1
PALOKÄRKI	<i>Dryocopus martius</i>	1	0	0	0	1	1	0	1
KÄPYTIKKA	<i>Dendrocopos major</i>	1	1	0	1	1	1	0	1
KIURU	<i>Alauda arvensis</i>	1	0	0	1	0	0	0	0
HAARAPÄÄSKY	<i>Hirundo rustica</i>	5	3	0	2	0	0	3	3
RÄYSTÄSPÄÄSKY	<i>Delichon urbicum</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
METSÄKIRVINEN	<i>Anthus trivialis</i>	3	3	2	2	1	2	1	3
NIITTYKIRVINEN	<i>Anthus pratensis</i>	2	0	0	1	0	0	0	0
KELTAVÄSTÄRÄKKI	<i>Motacilla flava</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
VÄSTÄRÄKKI	<i>Motacilla alba</i>	8	9	0	13	0	0	6	

Lajinimi	Tieteellinen nimi	Ydin	Ydin	Reuna	Ydin	Reuna	Ydin	Reuna	YHT
		2014	2015	2015	2016	2016	2017	2017	2017
PEUKALOINEN	<i>Troglodytes troglodytes</i>	0	0	0	0	1	1	0	1
RAUTIAINEN	<i>Prunella modularis</i>	1	7	2	5	4	0	2	2
PUNARINTA	<i>Erithacus rubecula</i>	5	3	3	5	3	0	2	2
SATAKIELI	<i>Luscinia luscinia</i>	1	2	0	1	0	0	1	1
LEPPÄLINTU	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	1	0	1	0	1	0	0	0
PENSASTASKU	<i>Saxicola rubetra</i>	1	1	0	5	1	0	4	4
KIVITASKU	<i>Oenanthe oenanthe</i>	4	3	0	3	1	0	2	2
MUSTARASTAS	<i>Turdus merula</i>	1	3	1	1	3	1	2	3
RÄKÄTTIRASTAS	<i>Turdus pilaris</i>	1	9	9	7	7	6	5	11
LAULURASTAS	<i>Turdus philomelos</i>	2	1	0	1	1	1	0	1
PUNAKYLKIRASTAS	<i>Turdus iliacus</i>	6	9	5	10	4	1	2	3
RUOKOKERTTUNEN	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	4	3	0	4	0	0	2	2
VIITAKERTTUNEN	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	7	6	3	5	4	5	4	9
VIITASIRKKALINTU	<i>Locustella fluviatilis</i>	0	1	1	0	0	0	0	0
PENSASSIRKKALINTU	<i>Locustella naevia</i>	0	1	0	0	0	0	0	0
LEHTOKERTTU	<i>Sylvia borin</i>	2	9	4	8	5	3	3	6
PENSASKERTTU	<i>Sylvia communis</i>	6	5	2	7	3	6	2	8
HERNEKERTTU	<i>Sylvia curruca</i>	0	2	0	0	0	1	1	2
TILTALTTI	<i>Phylloscopus collybita</i>	1	0	0	0	0	0	1	1
PAJULINTU	<i>Phylloscopus trochilus</i>	8	23	18	28	22	21	22	43
SIRITTÄJÄ	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	0	0	1	0	1	0	0	0
HIPPIÄINEN	<i>Regulus regulus</i>	3	0	0	0	0	0	1	1
HARMAASIEPPO	<i>Muscicapa striata</i>	1	1	0	0	1	2	1	3
KIRJOSIEPPO	<i>Ficedula hypoleuca</i>	0	0	0	1	0	0	1	1
PYRSTÖTIAINEN	<i>Aegithalos caudatus</i>	1	2	0	0	0	0	0	0
HÖMÖTIAINEN	<i>Parus montanus</i>	1	1	0	0	0	0	0	0
SINITIAINEN	<i>Parus caeruleus</i>	3	2	1	3	1	1	0	1
TALITIAINEN	<i>Parus major</i>	4	6	3	5	5	2	4	6
PUUKIIPJÄ	<i>Certhia familiaris</i>	0	0	0	1	0	0	0	0
PIKKULEPINKÄINEN	<i>Lanius collurio</i>	1	0	0	1	0	0	1	1
NÄRHI	<i>Garrulus glandarius</i>	1	1	0	0	0	0	0	0
HARAKKA	<i>Pica pica</i>	3	1	3	3	2	2	2	4
VARIS	<i>Corvus corone cornix</i>	2	0	1	1	2	1	1	2
KORPPI	<i>Corvus corax</i>	1	0	0	0	1	2	0	2
KOTTARAINEN	<i>Sturnus vulgaris</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
PIKKUVARPUNEN	<i>Passer montanus</i>	1	2	0	3	0	0	2	2
PEIPPO	<i>Fringilla coelebs</i>	10	18	5	12	6	10	7	17
VIHERPEIPPO	<i>Carduelis chloris</i>	1	2	0	0	1	0	1	1
VIHERVARPUNEN	<i>Carduelis spinus</i>	3	4	2	0	2	5	1	6
HEMPPO	<i>Carduelis cannabina</i>	1	1	0	1	0	0	1	1
TIKLI	<i>Carduelis carduelis</i>	0	0	1	0	0	1	0	1
PUNAVARPUNEN	<i>Carpodacus erythrinus</i>	2	8	3	4	2	2	2	4
PUNATULKKU	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	1	0	0	0	0	0	0	0
KELTASIRKKU	<i>Emberiza citrinella</i>	1	4	2	4	1	0	3	3
PAJUSIRKKU	<i>Emberiza schoeniclus</i>	2	2	0	3	0	0	1	1
Pareja		149	199	73	197	90	80	125	205
Lajeja		66	54	22	51	31	25	48	56

Kuva 13. Petolinnut herättävät varislinnuissa usein närää tai pelkoa. Kaatopaikalla liikuskelii 1-3 haarahaukkaa huhtikuun lopulta heinäkuun puoliväliin. Yksi oli toisen kalenterivuoden (kuvassa), kaksi vanhoja lintuja. Pesintää ei saatu varmistettua, ja mahdollinen pesäpuu on joka tapauksessa sijainnut Kontiosuon ulkopuolisilla metsäalueilla. 30.4.17.

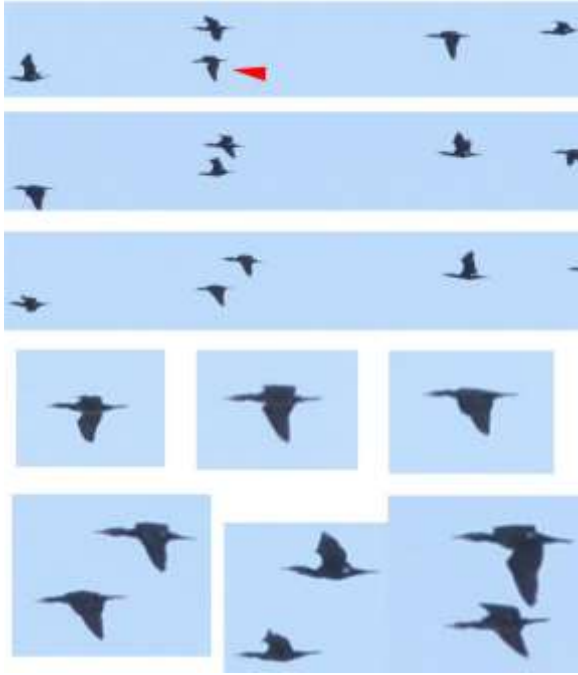
3.5. Muu linnusto

Havaitsin kaatopaikalla vuonna 2017 kaikkiaan 134 lintulajia (Liite). Lajeista viittä en ollut havainnut aiempina vuosina. Kontiosuolla on siis vuosina 2012–17 havaittu kaikkiaan vähintään 174 lintulajia.

Pohjois-Karjalassa vähälukuisista lajeista nostan esille muutamia. Osa on Pohjois-Karjalan Lintutieteellisen Yhdistyksen harvinaisuuskomitean tarkistuslistoilla eikä niitä koskevia havaintoja oltu tätä kirjoitettaessa vielä tarkistettu; olen merkinnyt nämä lajit tekstiin asteriskilla (*).

Sepelhanhi havaittiin kahdesti: 28.5. muutti 42 yksilön parvi ja 23.9. peräti 300 yksilön parvi viiletti länteen. Merimetsoja näkyi 20.4. muutolla kaikkiaan kahdeksan kahdessa eri parvessa; lisäksi toisessa parvessa muutti muita silminnähdyn pienempi, lentotavaltaan kevyempi ja rakenteeltaan sirompi yksilö (Kuva 14).

Kuva 14. Merimetsoparvessa huhtikuussa muuttanut merimetsolaji, joka oli muita parven yksilöitä pienempi ja sirompi. 20.4.17.

Kuva 15. Kontiosuolla elokuussa useaan otteeseen saalistellut vanha arosuohaukkanaaras. 27.8.17.

Vuoden ainoa harmaahaikara oli 2.9. nähty nuori kiertelijä. Odotettu jänkäkurppa löytyi 1.10. kipin pohjoispuoliselta märeältä niityltä. Haarahaukkoja kierteli paikalla kerrallaan 1-3 yksilöä huhtikuun lopulta 20.7. saakka. Nuori merikotka talvehti Kontiosuolla talvella 2016/17 menestyksellisesti, ainakin osin ryöstelemällä kanahaukoilta niiden saalistamia varislintuja; lisäksi muutolla näkyi viisi yksilöä. Esiakuinen maakotka muutti 20.4. koilliseen. Arosuohaukalla oli koko maassa melko runsas esiintyminen, ja laji saatiin lopulta myös Kontiosuon listoille: 20.4. muutti naaraspukuinen yksilö (määritys tosin aro/niittysuohaukka), 1.5. muutti vanha naaras* ja 4.5. kaksi vanhaa koirasta, ja 10.-27.8. paikalla saalisteli valokuvien perusteella sama vanha naarasyksilö* (Kuva 15).

Ulkoläjityksen jaksottaisuuden ja yleisen niukkuuden vuoksi 2017 jäi melko heikoksi harvinaisten loppien osalta. Kuitenkin aroharmaalokki* näyttäytyi keväällä kahdesti: 28.-30.4. paikalla ruokaili edelliskesänä syntynyt kaunokainen (Kuva 16) ja 8.-10.5. vuotta vanhempi yksilö. Lisäksi syyskuun puolivälissä kipillä vieraili muutama hämmäntävän näköinen yksilö, jotka kuitenkin tulkittiin harmaalokeiksi tai loppiristeymiksi. Isoilla lokeilla risteytyminen eri lajien välillä on suhteellisen tavallista.

Kuva 16. Kontiosuolla 2017 havaittujen lintujen harvinaisimmasta päästä olivat aroharmaalokki ja pikkusirkku. 28.4.17 ja 9.9.17.

Yllätin resuisen sarvipöllön päivälevolta 11.9. peippojen vimmaisen varoittelun ansiosta. Harmaapäätikka muutti 7.10. lounaaseen, ja myöhäinen västäräkki sinnitteli kipillä 22.10. saakka. Vuoden ainoaksi jäänyt taigauunilintu äänteli innokkaasti toimistorakennuksen liepeillä 9.9., mutta ei löytynyt kiikariin huolimatta ääniatrapin soittamisesta. Vuorihemppoja oli huhtikuun päämuuttojaksolla enimmillään 22.4., jolloin kipin rinnerikkaruohostoista nautiskeli kahdeksan yksilön parvi. Pohjansirkku muutti 16.9. kaakkoon. Vuoden viides uusi laji, pikkusirkku*, löytyi lietteen kippauskuoppaa reunustavasta pujokasvustosta (Kuva 16).

Kiitokset

Laskennoissa avustivat Osmo Heikkala, Hanna ja Vilka Koivula, Antto Mäkinen ja Tuomo Toivanen. Omistan tämän raportin 17.1.18 edesmenneelle Markku Kangasniemelle, jonka suomalaiset lintuharrastajat oppivat tuntemaan Tampereen Tarastenjärven upeista lokkihavaintosarjoista.

Kirjallisuus

- Holmström, H. 2016: Ämmässuon jätteenkäsittelykeskuksen lokkilaskentojen raportti vuodelta 2015. HSLY Tringa ry. 9 s.
- Juvaste, R., Kangasniemi, M. & Koskinen, H. 2015: Tarastenjärven jätteenkäsittelykeskuksen lokit 1999-2011-2013. Pirkanmaan Jätehuolto Oy. 112 s.
- Juvaste, R. & Koskinen, H. 2017: Koukkujärven jätteenkäsittelykeskuksen lokki- ja varislinnut 2004...2016. Pirkanmaan Jätehuolto oy. 29 s.
- Koivula, M. J. 2017: Joensuun Kontiosuon kaatopaikan lokki-, varislintu- ja muut lintulaskennat 2016. Omakustanne, Kontiolahti. 32 s.
- Koivula, M. J. 2016: Joensuun Kontiosuon kaatopaikan lokki-, varislintu- ja muut lintulaskennat 2015. Omakustanne, Kontiolahti. 32 s.
- Koivula, M. J. 2015: Joensuun Kontiosuon kaatopaikan lokki-, varislintu- ja muut lintulaskennat 2014. Omakustanne, Kontiolahti. 32 s.
- Koivula, M. J. 2014: Joensuun Kontiosuon kaatopaikan lokki-, varislintu- ja kottaraislaskennat 2013. Omakustanne, Kontiolahti. 24 s.
- Lindblom, K. 2009: Joensuun jäteaseman linnustoselvitys. Osat B-C. – Joensuun Seudun Jätehuolto Oy. 49 s.

Liite. Kontiosuolla 2012–17 havaitsemani lintulajit. Vuoden 2017 ensihavainnoille on annettu päivämäärä.

Laji	Tieteellinen	2012-16	2017
LAULUJOUTSEN	<i>Cygnus cygnus</i>	X	1.4.
METSÄHANHI	<i>Anser fabalis</i>	X	20.4.
TUNDRAHANHI	<i>Anser albifrons</i>	X	20.4.
MERIHANHI	<i>Anser anser</i>	X	
VALKOPOSKIHANHI	<i>Branta leucopsis</i>	X	19.5.
SEPELHANHI	<i>Branta bernicla</i>	X	28.5.
HAAPANA	<i>Anas penelope</i>	X	6.5.
TAVI	<i>Anas crecca</i>	X	6.5.
SINISORSA	<i>Anas platyrhynchos</i>	X	20.4.
JOUHISORSA	<i>Anas acuta</i>	X	
LAPASORSA	<i>Anas clypeata</i>	X	12.6.
TUKKASOTKA	<i>Aythya fuligula</i>	X	19.5.
LAPASOTKA	<i>Aythya marila</i>	X	
ALLI	<i>Clangula hyemalis</i>	X	1.10.
MUSTALINTU	<i>Melanitta nigra</i>	X	
TELKKÄ	<i>Bucephala clangula</i>	X	30.4.
UIVELO	<i>Mergellus albellus</i>	X	27.8.
ISOKOSKELO	<i>Mergus merganser</i>	X	2.9.
PYY	<i>Bonasa bonasia</i>	X	
TEERI	<i>Tetrao tetrix</i>	X	
KUIKKA	<i>Gavia arctica</i>	X	28.5.
MUSTAKURKKU-UIKKU	<i>Podiceps auritus</i>	X	6.5.
MERIMETSO	<i>Phalacrocorax carbo</i>	X	20.4.
HARMAAHAIKARA	<i>Ardea cinerea</i>	X	2.9.
KATTOHAIKARA	<i>Ciconia ciconia</i>	X	
MEHILÄISHAUKKA	<i>Pernis apivorus</i>	X	19.8.
HAARAHAUKKA	<i>Milvus migrans</i>	X	28.4.
MERIKOTKA	<i>Haliaeetus albicilla</i>	X	8.1.
RUSKOSUOHAUKKA	<i>Circus aeruginosus</i>	X	14.4.
SINISUOHAUKKA	<i>Circus cyaneus</i>	X	1.5.
AROSUOHAUKKA	<i>Circus macrourus</i>		1.5.
KANAHAUKKA	<i>Accipiter gentilis</i>	X	8.1.
VARPUSHAUKKA	<i>Accipiter nisus</i>	X	1.4.
HIIRIHAUKKA	<i>Buteo buteo</i>	X	1.4.
PIEKANA	<i>Buteo lagopus</i>	X	20.4.
MAAKOTKA	<i>Aquila chrysaetos</i>		20.4.
KALASÄÄSKI	<i>Pandion haliaetus</i>	X	25.4.
TUULIHAUKKA	<i>Falco tinnunculus</i>	X	20.4.
AMPUHAUKKA	<i>Falco columbarius</i>	X	22.4.
NUOLIHAUKKA	<i>Falco subbuteo</i>	X	19.8.
MUUTTOHAUKKA	<i>Falco peregrinus</i>	X	4.5.
RUISRÄÄKKÄ	<i>Crex crex</i>	X	28.5.
KURKI	<i>Grus grus</i>	X	13.4.
MERIHARAKKA	<i>Haematopus ostralegus</i>	X	19.5.

Laji	Tieteellinen	2012-16	2017
PIKKUTYLLI	<i>Charadrius dubius</i>	X	27.5.
TYLLI	<i>Charadrius hiaticula</i>	X	
KAPUSTARINTA	<i>Pluvialis apricaria</i>	X	30.9.
TÖYHTÖHYYPÄ	<i>Vanellus vanellus</i>	X	23.3.
PIKKUSIRRI	<i>Calidris minuta</i>	X	
LAPINSIRRI	<i>Calidris temminckii</i>	X	27.5.
SUOSIRRI	<i>Calidris alpina</i>	X	
JÄNKÄSIRRIÄINEN	<i>Limicola falcinellus</i>	X	
SUOKUKKO	<i>Philomachus pugnax</i>	X	27.5.
JÄNKÄKURPPA	<i>Lymnocyptes minimus</i>		1.10.
TAIVAANVUOHI	<i>Gallinago gallinago</i>	X	25.4.
HEINÄKURPPA	<i>Gallinago media</i>	X	
LEHTOKURPPA	<i>Scolopax rusticola</i>	X	
PIKKUKUOVI	<i>Numenius phaeopus</i>	X	30.4.
KUOVI	<i>Numenius arquata</i>	X	20.4.
RANTASIPI	<i>Actitis hypoleucos</i>	X	6.5.
MUSTAVIKLO	<i>Tringa erythropus</i>	X	
VALKOVIKLO	<i>Tringa nebularia</i>	X	30.4.
METSÄVIKLO	<i>Tringa ochropus</i>	X	25.4.
LIRO	<i>Tringa glareola</i>	X	27.5.
VESIPÄÄSKY	<i>Phalaropus lobatus</i>	X	
PIKKULOKKI	<i>Larus minutus</i>	X	
NAURULOKKI	<i>Larus ridibundus</i>	X	3.4.
KALALOKKI	<i>Larus canus</i>	X	6.4.
SELKÄLOKKI	<i>Larus fuscus</i>	X	3.4.
HARMAALOKKI	<i>Larus argentatus</i>	X	16.3.
AROHARMAALOKKI	<i>Larus cachinnans</i>	X	28.4.
ISOLOKKI	<i>Larus hyperboreus</i>	X	
MERILOKKI	<i>Larus marinus</i>	X	6.4.
KALATIIRA	<i>Sterna hirundo</i>	X	
LAPINTIIRA	<i>Sterna paradisaea</i>	X	
KESYKYHKKY	<i>Columba livia</i>	X	5.8.
UUTTUKYHKKY	<i>Columba oenas</i>	X	25.4.
SEPELKYHKKY	<i>Columba palumbus</i>	X	12.4.
KÄKI	<i>Cuculus canorus</i>	X	28.5.
SARVIPÖLLÖ	<i>Asio otus</i>	X	11.9.
TERVAPÄÄSKY	<i>Apus apus</i>	X	27.5.
KÄENPIIKA	<i>Jynx torquilla</i>	X	
HARMAAPÄÄTIKKA	<i>Picus canus</i>		7.10.
PALOKÄRKI	<i>Dryocopus martius</i>	X	28.5.
KÄPYTIKKA	<i>Dendrocopos major</i>	X	19.1.
VALKOSELKÄTIKKA	<i>Dendrocopos leucotos</i>	X	
PIKKUTIKKA	<i>Dendrocopos minor</i>	X	
POHJANTIikka	<i>Picoides tridactylus</i>	X	
KANGASKIURU	<i>Lullula arborea</i>	X	3.9.
KIURU	<i>Alauda arvensis</i>	X	19.3.
TUNTURIKIURU	<i>Eremophila alpestris</i>	X	

Laji	Tieteellinen	2012-16	2017
TÖRMÄPÄÄSKY	<i>Riparia riparia</i>	X	27.5.
HAARAPÄÄSKY	<i>Hirundo rustica</i>	X	27.5.
RÄYSTÄSPÄÄSKY	<i>Delichon urbicum</i>	X	27.5.
METSÄKIRVINEN	<i>Anthus trivialis</i>	X	1.5.
NIITTYKIRVINEN	<i>Anthus pratensis</i>	X	3.4.
LAPINKIRVINEN	<i>Anthus cervinus</i>	X	3.9.
KELTAVÄSTÄRÄKKI	<i>Motacilla flava</i>	X	8.5.
SITRUUNAVÄSTÄRÄKKI	<i>Motacilla citreola</i>	X	
VÄSTÄRÄKKI	<i>Motacilla alba</i>	X	3.4.
TILHI	<i>Bombycilla garrulus</i>	X	1.5.
PEUKALOINEN	<i>Troglodytes troglodytes</i>	X	3.7.
RAUTIAINEN	<i>Prunella modularis</i>	X	28.5.
PUNARINTA	<i>Erithacus rubecula</i>	X	19.5.
SATAKIELI	<i>Luscinia luscinia</i>	X	27.5.
SINIRINTA	<i>Luscinia svecica</i>	X	3.9.
LEPPÄLINTU	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	X	
PENSASTASKU	<i>Saxicola rubetra</i>	X	28.5.
KIVITASKU	<i>Oenanthe oenanthe</i>	X	1.5.
MUSTARASTAS	<i>Turdus merula</i>	X	6.4.
RÄKÄTTIRASTAS	<i>Turdus pilaris</i>	X	3.4.
LAULURASTAS	<i>Turdus philomelos</i>	X	30.4.
PUNAKYLKIRASTAS	<i>Turdus iliacus</i>	X	6.4.
KULORASTAS	<i>Turdus viscivorus</i>	X	6.4.
PENSASSIRKKALINTU	<i>Locustella naevia</i>	X	
VIITASIRKKALINTU	<i>Locustella fluviatilis</i>	X	
RUOKOKERTTUNEN	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	X	28.5.
VIITAKERTTUNEN	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	X	12.6.
RASTASKERTTUNEN	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	X	
MUSTAPÄÄKERTTU	<i>Sylvia atricapilla</i>	X	
LEHTOKERTTU	<i>Sylvia borin</i>	X	28.5.
HERNEKERTTU	<i>Sylvia curruca</i>	X	28.5.
PENSASKERTTU	<i>Sylvia communis</i>	X	28.5.
TAIGAUUNILINTU	<i>Phylloscopus inornatus</i>	X	9.9.
SIRITTÄJÄ	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	X	
TILTALTTI	<i>Phylloscopus collybita</i>	X	27.5.
PAJULINTU	<i>Phylloscopus trochilus</i>	X	19.5.
HIPPIÄINEN	<i>Regulus regulus</i>	X	2.6.
HARMAASIEPPO	<i>Muscicapa striata</i>	X	12.6.
PIKKUSIEPPO	<i>Ficedula parva</i>	X	
KIRJOSIEPPO	<i>Ficedula hypoleuca</i>	X	28.5.
PYRSTÖTIAINEN	<i>Aegithalos caudatus</i>	X	11.9.
HÖMÖTIAINEN	<i>Parus montanus</i>	X	9.9.
TÖYHTÖTIAINEN	<i>Parus cristatus</i>	X	5.10.
KUUSITIAINEN	<i>Parus ater</i>	X	9.9.
SINITIAINEN	<i>Parus caeruleus</i>	X	18.3.
TALITIAINEN	<i>Parus major</i>	X	18.3.
PÄHKINÄNAKKELI	<i>Sitta europaea</i>	X	

Laji	Tieteellinen	2012-16	2017
PUUKIIPIJÄ	<i>Certhia familiaris</i>	X	19.8.
KUHANKEITTÄJÄ	<i>Oriolus oriolus</i>	X	
PIKKULEPINKÄINEN	<i>Lanius collurio</i>	X	28.5.
ISOLEPINKÄINEN	<i>Lanius excubitor</i>	X	6.4.
NÄRHI	<i>Garrulus glandarius</i>	X	23.9.
HARAKKA	<i>Pica pica</i>	X	8.1.
PÄHKINÄHAKKI	<i>Nucifraga caryocatactes</i>	X	11.9.
NAAKKA	<i>Corvus monedula</i>	X	8.1.
MUSTAVARIS	<i>Corvus frugilegus</i>	X	16.3.
VARIS	<i>Corvus corone cornix</i>	X	8.1.
KORPPI	<i>Corvus corax</i>	X	8.1.
KOTTARAINEN	<i>Sturnus vulgaris</i>	X	18.3.
PUNAKOTTARAINEN	<i>Sturnus roseus</i>	X	
VARPUNEN	<i>Passer domesticus</i>	X	
PIKKUVARPUNEN	<i>Passer montanus</i>	X	6.4.
PEIPPO	<i>Fringilla coelebs</i>	X	3.4.
JÄRRPEIPPO	<i>Fringilla montifringilla</i>	X	28.9.
VIHERPEIPPO	<i>Carduelis chloris</i>	X	1.4.
TIKLI	<i>Carduelis carduelis</i>	X	14.4.
VIHERVARPUNEN	<i>Carduelis spinus</i>	X	1.4.
HEMPPO	<i>Carduelis cannabina</i>	X	1.4.
VUORHEMPPO	<i>Carduelis flavirostris</i>	X	1.4.
URPIAINEN	<i>Carduelis flammea</i>	X	28.9.
TUNDRAURPIAINEN	<i>Carduelis hornemanni</i>	X	
PIKKUKÄPYLINTU	<i>Loxia curvirostra</i>	X	28.5.
ISOKÄPYLINTU	<i>Loxia pytyopsittacus</i>	X	
PUNAVARPUNEN	<i>Carpodacus erythrinus</i>	X	28.5.
TAVIOKUURNA	<i>Pinicola enucleator</i>	X	
PUNATULKKU	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	X	28.9.
NOKKAVARPUNEN	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	X	
LAPINSIRKKU	<i>Calcarius lapponicus</i>	X	2.9.
PULMUNEN	<i>Plectrophenax nivalis</i>	X	1.4.
KELTASIRKKU	<i>Emberiza citrinella</i>	X	12.3.
POHJANSIRKKU	<i>Emberiza rustica</i>	X	16.9.
PIKKUSIRKKU	<i>Emberiza pusilla</i>		9.9.
PAJUSIRKKU	<i>Emberiza schoeniclus</i>	X	25.4.